

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

SDĚLENÍ

ve věci žádosti o poskytnutí informace

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, subjekt povinný ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), přijala dne [REDACTED] prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb požadavek na poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), který podal [REDACTED] („žadatel“); zaevidovala jej pod [REDACTED]

Žádost o poskytnutí informace obsahovala následující, různorodé požadavky (cit.):

1. *Týdenní statistické hlášení o stavech vězňených osob.*
2. *Přehled podmíněně propuštěných osob z VTOS a to z konkrétních věznic ČR za rok 2021.*
3. *Jaký stupeň zabezpečení Ostravy disponuje pro výkon trestu věznice Teplice. (Pouze VT bez osob které odsouzené čekají na eskorty).*
4. *V jakých konkrétních věznicích jsou zřízeny speciální oddělení pro osoby s označením „MON“ a to pouze pro „Ostrahu s vysokým stupněm zabezpečení“.*
5. *Kdy budou uskutečněny přemístovací eskorty konkrétně z věznice Valdice do věznice Plzeň-Bory.*

II.

K jednotlivým bodům žádosti uvádí povinný subjekt následující:

Ad 1)

Žadateli se poskytují statistické údaje platné ke 2. březnu 2022, které jsou volně dostupné na webu Vězeňské služby České republiky (<<https://www.vscr.cz/sekce/rok-2022>>). Tyto údaje se žadateli poskytují v listinné formě v příloze (příloha č. 1).

Ad 2)

Žadatelé se poskytují požadované statistické údaje v listinné formě v příloze tohoto sdělení (příloha č. 2).

Ad 3)

Vazební věznice Teplice zabezpečuje zejména výkon vazby, k výkonu trestu odnětí svobody pro odsouzené muže jsou zřízeny oddíly bezdrogové zóny ve středním a vysokém stupni zabezpečení věznice s ostrahou. Oba oddíly mají nízkou ubytovací kapacitu a jsou určeny zejména pro odsouzené pracovní zařazené k zajištění činnosti vazební věznice. Pro odsouzené ženy jsou zřízeny oddíly specializované pro výkon odsouzených trvale pracovní nezařaditelných ve středním a vysokém stupni zabezpečení věznice s ostrahou, rovněž s nízkou ubytovací kapacitou.

Ad 4)

Speciální oddělení pro osoby s označením „MON“ (možný objekt násilí) nejsou ve věznicích zřizována, osoby s označením „MON“ jsou ve věznicích ubytovávány tak, aby nebyly ubytovány společně s osobami s označením „MPN“ (možný pachatel násilí).

Ad 5)

Povinný subjekt k požadavku na informace: „*Kdy budou uskutečněny přemísťovací eskorty konkrétně z věznice Valdice do věznice Plzeň-Bory*“, konstatuje, že při posuzování charakteru a obsahu žádosti věci bylo nutno vycházet z článku 17 Listiny základních práv a svobod, podle něhož svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, přičemž právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, půjde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, pro veřejnou bezpečnost, jde-li o ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Shodně dle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu, leč i zde právo s sebou nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat omezením. Omezení mohou být stanovena zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných, k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku, veřejného zdraví či morálky.

Též Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod v čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu, ale výkon těchto svobod může podléhat omezením a sankcím, co stanoví zákon a jsou nezbytné v zájmu „*národní bezpečnosti, územní celistvosti, veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví, morálky, pověsti nebo ochrany práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci*“.

K žádosti Vězeňská služba České republiky *a priori* žadateli sděluje, že povinnost poskytovat informace vychází z právní úpravy podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, v němž se stanoví, že vyjmenované povinné subjekty mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Nicméně platí, jak nejménou zdůraznily Nejvyšší správní soud a Ústavní soud, právo na informace není bezbřehé a ani absolutní, ale nutně naráží na určitá omezení a limity. Konkrétně např. podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008 (čj. 5 As 53/2007 – 85): „*svoboda projevu, jakož i právo na informace, nejsou bezbřehé a jsou nutně omezeny chráněnými zájmy dle čl. 17 odst. 4 Listiny, ostatními ústavně zaručenými právy a svobodami (čl. 10 Listiny), jakož i dalšími pravidly pro možná omezení práva na informace dle čl. 17 odst. 5 Listiny*.“

Na základě ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážích České republiky, ve znění pozdějších předpisů („zákon o Vězeňské službě a justiční strážích“), eskortní činnost náleží mezi hlavní úkoly Vězeňské služby České republiky. A jako takovou se rozumí povinnost střežit, předvádět, a eskortovat osoby ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody a eskortovat tyto osoby do výkonu ústavní nebo ochranné výchovy, ústavního ochranného léčení nebo zabezpečovací detence, bezprostředně po ukončení výkonu vazby, zabezpečovací detence nebo trestu odnětí svobody.

Jak dále vyplývá z pravidelně zveřejňovaného hodnocení činnosti Vězeňské služby České republiky, vlastní eskortování vězňených osob je z dlouhodobého hlediska **nutné považovat za jednu z nejrizikovějších činností** v oblasti výkonu služby vězeňské stráže.

Povinný subjekt považuje za podstatné uvést, že zákonodárcem provedená právní úprava v ustanovení § 23a odst. 8 zákona o Vězeňské službě a justiční strážích stanoví, že „**Vězeňská služba neposkytuje podle zvláštního právního předpisu⁹⁾ údaje vedené pro účely evidence podle odstavce 4, informace, které souvisí s ochranou a obranou objektů, ve kterých je vykonávána zabezpečovací detence, vazba a trest odnětí svobody, o vozidlech užívaných k přepravě vězňených osob a o způsobu a rozsahu ochrany a střežení osob**“. V poznámce pod čarou č. 9 je odkaz na zákon o svobodném přístupu k informacím. Z výše uvedeného přímo vyplývá, že Vězeňská služba České republiky není povinna danou informaci poskytnout.

Jinak vyjádřeno, z působnosti obecné právní úpravy, jak je provedena zákonem o svobodném přístupu k informacím, jsou údaje, které souvisí s ochranou a obranou objektů, ve kterých je vykonávána zabezpečovací detence, vazba a trest odnětí svobody, o vozidlech užívaných k přepravě vězňených osob a o způsobu a rozsahu ochrany a střežení osob vedené na území České republiky, vyloučeny. Shodně je tak vyjádřeno i v odůvodnění novely zákona o Vězeňské službě a justiční strážích. V ní se akcentuje: „V zákoně se (§ 23a odst. 13) [v současně platné právní úpravě obsaženo v ustanovení § 23a odst. 8 zákona o Vězeňské službě a justiční strážích] vymezuje okruh informací, které Vězeňská služba na žádost podanou podle zákona o svobodném přístupu k informacím **nebude poskytovat**“ (viz Sněmovní tisk č. 714, VI. volební období).

Rozdělovník

	Adresát	Způsob doručení
1.	Vězeňská služba České republiky, Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4	uloženo do spisu
2.		